

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető küldemények a szerkesztőnek, anyagiak a lap tulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasáboz petit sor 10 kr., többzetűri hirdetésnél olcsóbb. Nyiltár sora 25 kr. Belyegdíj minden hirdetésnél 30 kr. A hirdetések Bittermann Nándor nyomdájában és a szerkesztőnél fogadtattak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

Megjelenik minden Kedden.

Egyes szám ára 15 kr.

Előfizetésre felhívás

„BÁCSKA“

III. évfolyamára.

Helyben házhoz hordva vagy vidékre póstán küldve.

Egész évre 6 ft.
Fél évre 3 ft.
Negyed évre 1 ft 50 kr.

Előfizetési pénzek Bittermann Nándor könyvnyomdájába Zomborba küldendők.

Budapest, április 3-án.

Legszavahihetőbb és legbeavatottabb források után indulok, midőn tudatom, hogy a budapest-zimonyi vasútnak sorsa fölött a ministertanácsban elvett-tett a kocka. Ujságolták már ezt a fővárosi lapok mind s a vidékieknek java része; mindazáltal hangsúlyozatlanul hagytak egy oldalt, mely pedig nemcsak valamennyire, de nagyban figyelemre méltó. Nem igen beszéltek meg azon nehézségeket, melyekkel a magyar kormány ezen vasútvonal irányára megállapításánál szembeszállania szükséges.

Nem az ajánlattevőkkel való csetepatét értem — hisz minden község tud csattanós érveket pattogatni a saját előnye érdekében; nem gondolok ama szemrehányásokra és hírlapi vádakra, melyeket a kormány minden esetre zsebre kell raknia, akármelyik irány mellett fog is pálcát törni. Mindezeknél hatalmasabb ellenfél az osztrák állam vaspálya és Lloyd-társaság.

Az utóbbinak leginkább az feküdnék érdekében, hogy az a vonal soha se is építtessék ki; az előbbinek pedig az, hogy az ő birtokában legyen ez a fontos világút. Az tehát, hogy a magyar állam legyen ezen biztos jövedelmet hajtó pályának tulajdonosa, egyiküknek se fe-

szik érdekében; innen magyarázható meg az a vállvetett törekvés, melylyel saját üzleti forgalmukat tartva kizárólag szem előtt, eme pályát s mindazokat, kik érte sorompóba szállanak, megbuktatni törekcszenek.

Mivel azonban vasutainkkal eddig sem üzünk helyes állami érdekeket; mivel logice is az a legtermészetesebb iránya a szóban forgó vonalnak, hogy a közlekedési alkalmától leginkább távoleső duna-tiszaközt szelje át; mivel ez az irány a legegyszerűbb s így a legolcsóbban kiépíthető; mivel végre az érdekelt községek önkényes áldozatai úgy szólván akármelyik irány javára egyformák: azt határozta az ez érdekek legutóbb tartott ministertanács, hogy még a jelen ülészek alatt általános törvényjavaslatot fog ez értelemben a képviselőház elé terjeszteni, oly formán, hogy a vonalnak dunatiszaközi iránya megállapítottnak sőt szentesi tettek tekintethessék, de a részletekre nézve a latba vetendő érvek jelentősége szerint történjék később megállapodás.

Miután mindnyájan tudjuk, milyen nyilt titok, hogy kik a legérzékenyebben talált érdekelei a dunavölgyi, vagyis az osztrák érdekelt vállalatokkal egy követ fújó iránynak; valamint azt is, hogy mily hatalmas oppositiot képesek ezek a világos magyar állami érdek ellenére is kifejtetni: csak örülhetünk a kormány azon élvi elhatározásának, mely szerint egyelőre megelégszik azzal, ha az állam jövője érdekében kívánatos vonalirányt minden eshetőségre biztosítja.

Csak Kulán 36000 hold kincstári birtok van, melynek értéke az átmetzés által holdankint 50 frttal legalább felszökkenne s csak itt 1,800,000 frt haszna lenne az államnak.

Rövid idő választ el a kérdés eldőlésétől; feszülten nézünk a kockán forgó jövő elé.

Eg

Észrevételek a gyermekbál-polemiaira.

A „Bácska“ 13-ik számában az ezen sorok címe által jelzett tárgyról figyelemreméltó cikk jelent meg. Figyelemre méltó e cikk nem azért, mintha a közönség felvilágosításához érdekes adatokkal, eszmékkel járulna; hanem ép ellenkezőleg azért, mert igen alkalmas arra, hogy a közvéleményt tévútra vezesse. Ép azért, de azért is, mivel nevelésügyi kérdések hazánkban fellő érdeklődéssel nem találkozunk, bátorodom a kérdéshez laicus létemre is hozzászólni, nehogy a szerény nézetemmel ellenkező cikk, az utolsó szó fölényéhez jusson.

A gyermekbál, még ha jelmezes és nevelőintézet kebelében tartatik is, sokkal csekélyebb valami, sem mint ahhoz oly igen nagyon komoly elmélkedéseket lehetne fűzni, mint tisztelt ellenfelem fűzött. Egyszerű multság az, melynek mint minden szórakozásnak, világos célja a munka által ellankasztott lelket-testet felüdíteni, a munkakedvet és munkaképességet a kimerüléstől megóvni. A főcél ez, és ha a gyermek ily multságban a feln ttek társalgásának utánzása által modort és magaviseletet is tanul: ez oly haszon, mely mint mellékeél teljesen jogosult, sőt kívánatos. A ki gyermekét nevelőintézetbe adja, bizonynyal oly társadalmi állást foglal el, mely mellett leányának nemcsak háziasszony, hanem világias nevelésre is van szüksége.

Megengedem lehetőségét annak, hogy az így nines egészen jól; de a társadalom igényeivel számolnia kell a társadalom minden tagjának.

És ha lehetséges lenne is egy gyermekbált a „világi bíróság“ kategóriájába alá vonni: akkor is azt mondanám, hogy még leginkább helyén van ily multság egy nevelőintézet kebelében, hol csak a növendékek, tehát a nélkül is összetartozók, találkoznak; és e multság kellő ellenőrzés, sőt úgy szólván vezénylet mellett foly; mert magánháznál rendezett hasonló multságban, össze nem tartozók találkozására elkerülhetlen és az ellenőrzés ha nem is kivihetlen, de kivinni nem szokott dolog.

Ezekkel egyébiránt csak arra kívántam utalni, hogy egy nevelőintézeti jelmezes gyermekbál sem elméleti, sem gyakorlati neveléstani szempontból nagyobb jelentőséggel nem bír. Csak azt kívánom még megjegyezni, hogy ily multságban tudtommal már anyáink és nagyanyáink is részt vettek, tehát a multság nem a mi korunk találmánya; a miből e multságának jogosultságára következtetni, talán nem épen kockázatos dolog. És ha mindezáltal a neveléstan e kérdéshez mind-

TÁRGA.

Emlékeztetek-e még cimborák?

Csopor Gyulától.

Ezelőtt, egy hosszú évtizeddel
Elhagytam szép szülőföldemet,
Hogy kövessem a messze-távolba
Hívogató, vágyó lelkemet;
Szük volt a hajlék, az apai ház,
Mosolygott éleim a nagy világ:
Egyszer csak megjelentem köztetek —
Emlékeztetek-e még cimborák?

Ha száz évig élek sem felejtem,
Milyen örömmel fogadtatok,
Milyen falatrengető, hatalmas
Ujongásban tört ki ajkatok;
Olyan boldog percet a jó isten
Az embernek vajmi ritkán ad,
Karjaitokban sirva fakadtam
Emlékeztetek-e még cimborák?

Ah! az volt az élet, körötökben . . .
Bárcsak sohase mult volna el!
Mosoly az ajkon, tűz a szemekben,
Előtűnt a telt habzó kehely . . .
Vigan dalolva, tréfa s gyönyör közt
Az éjt hányszor virrasztottuk át?
A hegedű hurjai zokogtak
Emlékeztetek-e még cimborák?

Ha kellett komolyan lelkesülnünk
Mindig lehetett számítani ránk,
Szóban, tettben a drága hazáért
Munkálni mindig készen valánk:

Honvédrokkantak, vízkárosultak —
A szegény özvegyek- és árvák
Nem egy könnyűjót száritottuk fel:
Emlékeztetek-e még cimborák?

Ha jött az elvharc, sikra kiléptünk,
Lássuk köztünk ki a jobb magyar?
Melyik lesz az, a ki nemzetének
A másiknál is több jót akar?
S a harc multával szent lett a béke,
Összeültünk, mint egy hű család:
A szónokok újra zengeni kezdtek —
Emlékeztetek-e még cimborák?

Oh milyen kár, hogy elkellett válnunk
El kellett szakadnom tőletek;
Még most is érzem fájó szivemben
Válásunkkor ejtett könyvetek?
Isten veled! légy boldog jó fiu!
Ajkaitok azt hangoztaták,
S én zokogva integettem vissza
Emlékeztetek-e még cimborák?

Azóta nem egyszer láttuk egymást,
Megfordultam gyakran köztetek:
De eltűntek a régi érenyek,
Lassacska el is feledtek:
A szív kihült, a jókedv odalett,
Elhervadt mind a sok szép virág . . .
Csak az fáj nagyon, hogy rám s a multra:
Nem emlékeztetek már cimborák!

„A CSALÓDÁS.“

Bevezély.

Alkonyodni kezd; a nap lenyugodni készül, utolsó

sugara még egyszer bucsúzólag tekintenek a földre, azután aranyos színök biborba megy át, s a nap tányérja letűnik a kéklő hegyek mögött. Mily dicső látvány! A távoli hegyek körvonalai élesen rajzolódnak le a léghen; az ormaikon rezgő sugára a napnak, mint egy dicsőfényvel látszik körülövezni a hatalmas óriásokat.

Most még egy utolsó sugár s a nap végkép eltűnt a láthatárról. Az égen rózsaszín felbűcskék uszálnak, s csendes szellőcske lengeti a terebélyes fák lombjait

A Kovary kastélyhoz vezető országúton egy csinos jockey koci halad. A lovakat egy középkorú, elegáns ur kormányozza. Arca különös vegyülete a hideg méltóságnak, közönynek s blasirtságnak. Vékony ajkain gunyos mosoly játszik midőn a mellette ülő fiatal emberhez fordul, ki hallgatagon bodor füstököt eresztget finom szivarjából, melynek karikái vigan kerengnek a léghen.

„Talán csak nem ábrándozol Ernő?“

„De ugy hiszem hogy igen.“ — válaszolt a kérdett, mialatt egy hangos kacajjal barátjára tekintett s önelégülten simogató szép szőke szakállát.

E szavakra az elegáns ur szokott gunyoros modorában mondá:

„Ah! ah! tudtam előre, hisz ti költők mind csupa ábrándból éltek. Egész éltetek szerelem, ábránd, sóhaj és —“ . . .

„Kérlek, szünj meg!“ vágott szavába türelmetlenül a fiatal ember „minden szavadból a blasirt ember beszél, ki fenéki kiüríté az élvek poharát, — de azt nem tudja megérteni soha, mi az igazi, költői szerelem!“

„Ne bolygassuk azt, barátom,“ szolt amaz halkan mig arca elveszté szokott gunyos kifejezését, és szemében kimondhatatlan fájdalom tükröződött. A költő megütözve tekintett rá. Hol volt most az a gunyos mosoly? az a hidegség? Mind elenyészett, s tért adott olyan légységnek és szelidségnek, melyet még a költő,

eddig hozzá nem szólt: ez is csak arra utal, hogy az jelentőséggel nem bír.

A kérdéses cikk azonban, mint annak egész szövegéből, de legkivált végszavaiból félreismerhetetlenül kiténik, nem egy nevelési kérdés tisztázását, hanem bőszi tilalom megsértésének megtorlását célozza és mivel azon intézet, mely ellen a támadás irányul, nemcsak, hogy a megye székhelyében lézogat pótol, de az egész megyében régóta teljes elismerést vívott ki: nemcsak lovagias kötelességnek, de közérdekű dolognak tartom, ily közhasznú intézetet megérdemelt jó híre esorításától megóvni.

E célból áttérve az említett cikk taglalására és annak szövegét választva vezérfonalul, elsőben szükségesnek találok megjegyezni, hogy ép azért, mivel minden tudományok saját rendszere van, az, ki e rendszerbe beavatva nincs, az illető szakhoz csak óvatosan szólhat; mert a pusztá jőzán és ez közéletbeli tapasztalás, szakkérdések eldöntéséhez kevés.

Ime a tiszt. cikkirő a gyermekbált az „*ügynevezett*” haladás barátai által dívatba hozni szándékolt újításnak itéli, — holott magunknál is régibb eredetű dolog az és tudatlannak avagy kalandornak bélyegzi azt, ki a nevelésügyben új irányt akar meghonosítani; holott ma, a folytonos reform korában, felvilágosodott és szabad gondolkodású ember nem azt kérde, hogy új-e valamely intézmény, hanem azt, hogy jó-e? És ki a jó helyett jobbat ad, vagy olyat, mit eddig nélkülöztünk, tudatlannak, kalandornak ne nevezzük azt!

Az tehát a kérdés, — szinte furcsa azt fel is tenni! — jó dolog-e az a gyermekbál, vagy nem? e kérdést pedig a tisztelt cikkirő meg nem oldotta. Kezeste a gyermekbál célját, meg is találta, de nem ismert reá.

Mit tartok az ártatlan mulatság fő- és mellék-céljának, bevezetőleg már emondottam: egyszerű szórakoztatást és mellesleg azon társalgási modornak és magaviseletnek, ha parányi részben is elsajátítását, mely nagyobb számú társaságban szükséges. E mulatság ily céljai mellett igennem merek felelni cikkirő azon kérdésére, ha valjon az különleges nevelési eszköz akar-e lenni? és a mi a szülőkét illeti, azt hiszem, aligha tévedek ha azt vélem, hogy ők e mulatságot a nyilvános társalgásból tett vizsgálatnak is tekinthetik; mert mikor gyermekeiket nagy számú társaságban fesztelezni fogolódni látják: legjobban alkalmuk nyílik meggyőződni arról, ha valjon elég illemt tanultak-e gyermekeik, hogy e fesztelezésen túl ne lépjenek és elég világiasságot, hogy a társaság nagy száma által meg ne félemlítettessenek? —

Többet e mulatság, mint nevelési eszköz, célját illetőleg azt hiszem, nem lehet mondani. És ha van célja, van létjogosultsága is; — kérdés tárgya csak az alkalmazás lehet.

Erre vonatkozólag úgy tudom, hogy a megrótt intézetben szintűgy mint más hason intézetben, ilyes mulatságok évenként csak egyszer-kétszer tartatnak. Ily mérsékelt szám mellett sem a növendékek elvilágiasításáról, sem azoknak testi megerőltetéséről szó nem lehet.

Tiszt. ellenfelem maga is bevallja, hogy nevelők növendéke pihentetéséről, szórakoztatásáról is gondoskodnia kell. Erről tehát nem is szólok. De nem titkolhatom el a feletti csodálkozásomat, hogy egy-két éjfél sem érő mulatság, a növendékek erejét, egészségét, orvosrendőri beavatkozást követelő mértékben veszélyeztetőnek állítottatik. — holott ugyan azon növendékek otthon ünnepeken, névnapokon és más vendégszolgálatok alkalmakkal nem egyszer-kétszer, de számtalanszor érik meg mulatva az éjfélt.

barátja arcán soha nem tapasztalt. — Már kezdé meg-bánni kiejtett szavait s azon gondolkodott: lehetséges-e az hogy ebben a hideg emberben is lakozzék szív? Vagy talán az ő szavai valami fájdalmas luht érintettek szívében?

Amannak megindultsága azonban csak egy percig tartott s azután arra ismét vissza nyerte a régi rideg kifejezést s midőn e pillanatban a hideg közöny hangján kérde: „Szerelmes vagy?” akkor már ismét a hideg, blasirt ember volt.

„Igen, az vagyok, Gyula! Szerelmes egy ábránd képbe, egy elragadó nőbe kit csak egyszer láttam, — de az elég volt, hogy bűvös-bűjös szemei villámlaitól lángot kapjon az én szegény szíven!” —

„Képzelmek szüleménye ez, vagy való?”
„Most az egyszer nem képzelmek, hanem a valóság működött,” viszonzá a fiatal ember, mialatt mé-lázva tekintett szét a vidéken. „Ha nem untat,” folytató egy kis szünet után, „úgy emondom szerelmem történetét.”

„Csak rajta!” válaszolt az idősebb, miközben meghuzta a gyepőket, a lovakat ezáltal lassabb menésre kényszerítve.

„Mint tudod,” kezdé az elbeszélést a költő „én szenvedélyesen szeretem a szabad, szép természetet. Napokig elbarangolok az erdőben, hallgatom a csalógány énekét, és élvezem az üde, tiszta levegőt. Ha elfáradtam, leheveredek a zöld pázsitra és merengve tekintek a kék égboltra, mely fejem felett a fák galy-lyai között ragyog. Itt minden oly csendes, oly kedves, elragadó! Távolság világ zajától átengedem magamat egészen, ábrándjaimnak...”

Egy ily barangolásom alkalmával, igen el valék merülve gondolataimban, midőn egyszerre csengő nevetés ébresztett fel ábrándozásomból. Először azt hittem hogy csalódtam, de midőn a nevetés többször ismétlődött kíváncsian siettem azon irányban, melyből a hang jött felém. Jó ideig mentem járhatlan ösvényeken, tüskén bokron keresztül, míg végre egy tisztásra értem

És hogy e dolog erkölcsi részére térjek: elképzelhető e, hogy ily mulatság, ha csak egy-kétszer tartatik is, képes legyen egy gyermek kedélyét és jellemét oly romboló és kiirthatatlan méreggel telíteni, mint a cikkirő állítja? lehet-e elegendő egy-két ily ártatlan estély arra, hogy egy leánykából a háziasságot és szerénység iránti érzéket kiirtsa és oly ábrándokat, oly eszmeirányt adjon neki, minőkre meg sem ért még? Hogy a rosszat könnyebb elsajátítani, mint a jót, azt füres elköpött szólásmódnak tartom; mert a tapasztalat bizonyítja, hogy a ki jól neveltetett, szintoly nehezen romlik el, mint a mily nehezen javul, a ki rosszul neveltetett.

Tiszt. ellenfelem az általa állított káros erkölcsi hatást példával is illusztrálja: egy növendék, szülei akarata ellenére, a gyermeki köteles engedelmség megtagadása mellett vett részt a megrótt mulatságban! Alig szükséges gondolkoznunk, hogy ez eset képtelen voltáról meggyőződjünk; mert csak fel kell tennünk, hogy egy szülinek ily esetben gyermeke engedelmségekének kiereszkedésére csak annyit kell tennie, hogy gyermeke engedelmségét az intézet vezetőjének egyszerűen tudomására juttassa, a mikor is ez utóbbi, az engedetlenség e mulatságból kizárása által fog a szülői akarataknak érvényt szerezni. Oly növendék, ki növendékét szülei akarata ellenére bár miféle mulatságba bevonni képes legyen, elképzelni képes nem vagyok és azt hiszem, más sem képes.

Ugyan szó sem fér ahhoz, hogy egy felekezeti növendékeket gondozó intézet úgy az illem, mint az eszélyesség szempontjából növendékeinek vallási szabályait is figyelembe venni tartozik, — hogy tehát az incriminált bál a róm. kath. felekezetiek bójtján kívül: időben lett volna megtartandó. De mivel e bál a róm. kath. növendékek, illetve szülei hozzájárulása nélkül nem lett volna megtartható és nem is tartatott volna meg: véleményem szerint a fentfoglalt vétség iránti felelősség az intézet protestans tulajdonosnője és a róm. kath. növendékek szülei közt meglehetősen egyenlő arányban oszlik meg és sokkal igazságosabb lett volna az egyházi szempontból első sorban hibásokat a szószékéről megróni, mint a világi szempontból és körülbelül csak másodsorban felelőt a sajtó terén, és ott is csak kizárólag, kérdőre vonni.

Egyébirtant befejezésül csak azt kívánom még megjegyezni, hogy keresztény nevelésről mai nap már ép oly keveset tudunk, mint izraelita vagy mohamedán neveléséről; tehát nem hogy oly leánynevelőt, „ki nem keresztény alapon épít” nem tudnánk képzelné, — de sőt azon nevelőt, ki „keresztény” alapon épít, nem becsüljük többre a lebergi talmudistánál, a mekkai ulemánál, a hindu braminnál, vagy bárkinél, ki korlátolt elfoglaltságában a világrendtől saját észjárásáig mindent csak, igaznak tartott ingatag tanaira alapít.

A szülőkétl erkölcsi, az iskolától szellemi nevelést várunk; a vallásos nevelést önkéntől várjuk, tiszteletes urak! *

Laius.

LEVÉLVEZÉS.

Budapest, márc. hó.

Budapesten május 2.—4-ig 1880. az új lóvásár-terén, a keresési út végén, 500 lóra berendezett istállóban lóvásár és lódíjazás fog tartatni. Ezen lóvásár

*) A két ellentétes nézet összehábitását csak névaláírással beküldött cikkben fogadjuk el Szerk.

díjazással lesz összekötve; a m. kir. földművelés, ipar és kereskedelmi ministerium közbenjöttével május hó 2-án reggel a lóvásár megnyitakor fog a jury itélni, és itélete folytán következő díjak fognak kiosztatni: A legszebb s a díjazásra legérdemesebb egy pár kocsi-lóra, 1. díj (államdíj): egy mezőhegyesi kanca (220 arany érték 10 frkos). 2. díj 30 arany 20 frank. 3. díj 20 arany 10 frank. 4. díj 10 arany 10 frank. 5. díj 5 arany 10 frank. A legszebb s a díjazásra legérdemesebb háts lóra, 1. díj tisztelet díj 200 frt. érték, adja Gróf ifj. Eszterházy Miklós, 2. díj 20 arany, 3. díj 10 arany, 4. díj 5 arany, 5. díj 4 arany. A díjra pályázó lovaknak hogy azok minősége felett a jury ítélessen április végén, de legkésőbb május 1-én reggel a társaság istállóban felálítva kell lenni. Istállót megrendelni s a díjazásról jelentkezni bármikor lehet, az előbb jelentkezőknek elsőse van; beiratási díj és istállópénz fejében minden ló után 10 frt. fizetendő s ezért 10 nap az istállót használni lehet, boksztér külön díj fizetendő. Ezen lóvásár Európa minden lövevő államában hirdettetni fog, s a vevők megnyerésére minden meg lesz társaságunk által téve. Május hó 4-ikén reggel a lóárverés veszi kezdetét; a díjakra pályázó s a társaság istállóba vezetett lovak után akár árverésen vagy azon kívül adtak el, a társaságot 2% eladási díj illeti. Árverés alá kerülnek továbbá kocsi, nyereg, szármok, ugy egyéb lovakhoz tartozó iparcikkok ujak és használtak; ezen tárgyak a társasági kocsi színekben megtekinthetők. Azok kik ezen árveréshez tárgyakat akarnak hozni, kellő időben leendő jelentkezésre utasítatnak. A lovak élelmezését a társaság eszközli naponként 80 kr. lovaszért 30 kr.

Ügétő verseny május 2-án déli 12 órakor a városligetben. 1. Magyar honpolgár tulajdonában levő Magyarországon ellett 6 évesnél nem idősb lovakkal, négy kerekű négy üléstű kocsi kettős fogat. 1. díj államdíj egy bábolnai kanca 150 arany érték, 2. díj 50 arany, 3. díj 20 arany, 4. díj 10 arany, 5. díj kettős tét. 2. Magyar honpolgár tulajdonában levő Magyarországon ellett bár mely kora lovakkal négy kerekű négy üléstű kocsi kettős fogat. 1. díj tiszteletdíj 200 frt. érték adja Jakabffy István. 2. díj 20 arany, 3. díj 10 arany, 4. díj kettős tét. 3. Egyes fogattal bármely ló tetszés szerinti kocsival. 1. díj 50 arany, 2. díj 20 arany, 3. díj 10 arany, 4. díj kettős tét. 4. Fiakervereny bpesti számozott fiakerek részére, 1. díj 200 frt. adja Br. Podmaniczky Géza, 2. díj 50 frt., 3. díj 20 frt., 4. díj kettős tét. Versenypálya a városligeti, tő körül kétszer, fiakker verseny egyszer körül. Ugyanazon ló csak egyszer indulhat, hajthat bárki. Ha a verseny idő ellen történik, jelelkezhetni azonnal a társaság hivatalos helyiségében bezárólag május 1-én déli 12 órakor; tét 10 frt. egész bánat, fiakker versenyenl tét 2 frt. Felhívjuk továbbá a közönség figyelmét az általunk berendezett lóeladási bizományi istállókra. Társaságunk oct. 3-án Budapesten hasonló lóvásárt, díjazást, ügétő versenyt és sorsjátékot rendez. Továbbá Debre-cenben apr. 19-én általunk rendezett nagy lóvásár fog tartatni. Mindennemű ez ügyre vonatkozó felvilágosítások, kérdések, bejelentések az igazgatósághoz intézendők, új lóvásártér keresési-út végén. A lötenyésztes emelésére alakult részvényársaság Budapesten márt. hóban 1880.

Az igazgatóság.

Szabadka, 1880. martius végén.

Nálunk, amerre csak megfordul mostanában az ember, mindenütt fanyesókkal, esontolókkal, mászókkal találkozok. Pedig ez, mint saját tapasztalásomból a magam kárán meggyőződtem, helytelen eljárás. Mert

ült. E pillanatban igazán őrvjögő voltam; semmit nem tudtam magamról... csak az az egy gondolatom volt, hogy az az imádott lény kit én oly forró szeretek el akar hagyni... Elhagyni! És talán többé soha sem fogom láthatni! — E gondolat oly iszonyu volt nekem, — hogy emberfeletti erővel ragadtam meg lova kantárját s kiáltam: „Én szeretlek tégedet! szenvedélyesen! kiolthatatlanul! te nekem nem szabad itt hagyni engemet!!!...”

Ő megütöközte tekintett rám e szavakra. Egyszerre pajkos mosolylyal lehajolt hozzám, karjait nyakam köré fonta s egy forró csókot nyomott ajkaimra... En őrvjögve öleltem keblemre, de ő gyorsan kibontakozott karjaim közül... s ezzel mint a villám elvágatott...

„Különös,” szólalt meg most az idősebb, midőn a költő egy mély sóhajjal elhalgatott, s azóta soha nem láttad?

„Nem, barátom,” volt a szomorú válasz.
„Bizonyára valami coquett hölgy volt, kinek mulatságot szerzett rajongásod, ... s azt a pár idyl-órát, melyet veled töltött, nevetve fogja elbeszélni udvarlóinak...”

A válasz ezekre a szavakra a költő részéről egy mérges tekintet volt, — de többé egy szót sem szólt. Mindketten hallgatásba merültek, s csak akkor szólalt meg ismét, midőn a kocsi a kastély udvarára be-vágatott.

Ma a kastélyban nagy ünnepélyre készültek, ugyanis: ma a kastély urának névestéje volt s mint rendszeren minden évben, ugy az idén is nagy ünnepélyességgel készültek megülni.

Nyolc óra után a termék fényesen ki voltak világítva s nemsokára megteltek fényes vendég sereggel. A mi két ismerősünk Taray Gyula és Perényi Ernő is a tömeg közé vegyültek s szemlét tartottak a közönség felett. Egyszerre egy csoportba értek, melynek közepén egy fejedelmi tekintetű nő állt, ki büszkén mosolyogva fogadta udvarlói bójkait, kik egész kört

tavaszkor, midőn a természettel a fák is fölocsudnak téli álmukból, a nedvkeringés fölfelé, az új hajtások, ágak, rügyek felé veszi útját. Mármost, mivel a fa télen gyűjti össze magában a tavaszi öntermékenyítésre szükséges nedvet, és mivel ezen nedvek megoszlásának aránya az egyes gallyak lemetszése által megzavartatik; azon körülmény áll elő, hogy az ilyenkor fölszegessé lett nedvek a fa testében el nem használtatván, a sebhelyeknél kifolyanak. De mivel a sokszor még hűvös tavaszi levegő nem elég meleg arra, hogy a sebhelyet hamarosan behegessze: az ott kibugyogó falé megerjed, elromlik és közlekedésben levén a körülötte cirkuláló egészséges nedvvel, azt is megfertőzteti. A másik veszedelem pedig az, hogy ily előzmények után gyümölcsöt hozandó rügyek, a tulságosan bő táplálék következtében, levélbokrétává, vagy haszontalan új ágacsává fajulnak el. Ellenben ryáron már a keringés is lassabb, a nedvek a tavaszi rügyhajtás meg virágzás által elhasználtabbak levén, az ejtett seb a rekkenő melegben rögtön beheged és a fának a lemetszett részekre eső nedvrészlete a téli fejlődés tartalék tökéjéhez csatlakozik.

Ha még ezek után tekintetbe vesszük azt, hogy tavaszi nyesegetés alkalmával a fölszegessé vált gallyakkal egyidejűleg akarva-nemakarva számos hasznos rügyet és bimbót leütünk, részint kezeinkkel, részint hullásuk közben a lemetszett ágacsákkal; holott a gyümölcszűret évadjában ennek a veszélynek sem teszünk ki a fát: okvetlenül be kell látnia minden értelmesen munkálkodó kertészgazdának, hogy a nyári, vagy őszi faalkítás, a tavaszi fölött számos előnyvel díceskedhetik.

P.

Törvénytársasági csarnok.

Végtárgyalások.

Április 10-én. Testi sértéssel vádolt Grozdits Draga és társa. Zártörés és sikkasztással vádolt Stifter Máté. Tolvajással vádolt Péter István Brinza. Szütlevezzel vádolt Karanov Stevan. Zártörés és sikkasztással vádolt Becker Jakab.

Április 12-én. Sikkasztással vádolt Loosz Dezső ellen. Súlyos testi sértéssel vádolt Pálits Grga s társ. e. Ellenszegüléssel vádolt Balez Henrik e.

Április 14-én. Tolvajással vádolt Eichardt Pál ellen. Közérkölségi kihágással vádolt Danilov Tosa s társ. e. Csalással vádolt Bergmann Dániel e.

Különféle.

Mészáros Nándor kir. tanácsos és a szegedi tanterület főigazgatója f. hó 1-én és 2-án megvizsgálta a helybeli kir. főgyűmésimut. Az egyes előadásokat végig hallgatván, szombaton déli 12 órakor értekezletre hívta össze a tanári testületet, a hol is elismerő szavakban adván kifejezést megelégedésének, azon biztatás kapcsán beszélt, hogy a gymn. épület ügyét a magas kormányánál újra a legmelegebben fogja figyelembe ajánlani.

A bacs-bodrogh megyei gazd. egyesület által f. évre tervezett s lapunkban már említett kiállítás költségeit a földművelési ministerium is hozzájárul, amennyiben a szarvasmarha osztály számára 800 frt. államszolgálat engedélyezett csupán jutalom díjakul, s ez elég örvendetes lehet az egyetértés és a kiállítókra. G. K.

Beküldetett. Szabadkán, húsvét hétfőjén, műkedvelői színelőadás volt. „A szövetségesek” című francia darabot adták, mely sovány helyzetkomikumainál fogva, akármily jó műkedvelők kezében is kevésbé lehet haladatos. Ez esetben ugyan azt hihette az ember, hogy a föllépők mind vendégszerepre lejött fővárosi műve-

szek — oly csattanós kerekdeden folyt le az előadás. Hátha még a darab maga tapsragyogító leendett? Akkor — a Szab. Ell. szerint — mindenkinek négy pár keztü kellett volna a tapsra. Leginkább kitétek: Bíró Berta k. a. Henriettének, Karvázy Ilonka k. a. Clairenek szerepében; de annélkül, hogy föllépő társikat elhomályosíthatták volna. A közönség egymás hátán állott. Játék után felköszöntésekben gazdag vacsora, ezután hajnalig tartó kedélyes tánc következett, mely alatt oly általános jókedv delett, hogy azt csak a luxus multa fölül.

Denique Szabadka ki kitesz magáért! A „nemzeti kaszinó” április 5-én tartja felolvasással egybekötött zene-estélyét. Dr. Fischer Lajos „A nőkről a nőknek” címen fog értekezni. Az érdeklődés nagy.

A f. évi március hó 28-án a „Zombori iparos ifjuság” által rendezett színelőadás tiszta jövedelme, a felülfizetett összegekkel együtt 49 frt 70 kr. o. é. Mely összeg a zombori önkéntes tűzoltó-egyletnek átadott.

Nyugta. Osztrák értékű 49 frt 70 kr. azaz: *Negyvenkilenc* frt 70 kr. ról, mely összeget alólt a „zombori önkéntes tűzoltó-egylet” részére — mint a „zombori iparos ifjuság” által f. évi március hó 28-án rendezett színelőadás tiszta jövedelmét — átvetttem, s ez összeget a bevételi napló 59. lapján 25-ik pénztári számon alatt bevetelbe iktattam. Zomborban, 1880. évi március hó 29-én. Bittermann Nándor segédtitisz s egyleti pénztárnok.

Iményi Lajos okl. mérnök, március hó 27-én élte 46. évében elhunyt. Temetése nagy számú közönség részvétel mellett március hó 29-én d. n. 5 órakor történt. — Béke poraira!

André Pált, Petrovosczellónak 21 éven át közkedvelt tanítóját, mart. 28-án kísérték a sírba. Béke hamvaira.

Husvéth Rath szül. Reitter Bibinna f. é. április 3. délután 4 órakor, élte 78. évében jobb létre szenderült. Hült teteme április 4-én délutáni 5 órakor tetetett örök nyugalomra. Béke porai felett.

Beküldetett. Ha az ember a megyei országúton jár, arra nem ad semmit, hogy beszéd közben a zötyögéstől elharaphatja a nyelvét; mert ha sár nincs, akkora a por, hogy ugyse meri száját fölnyitni. De már arról, kivált ha rövidlátó, nem gondoskodhatik, hogy az uton álló ágak ki ne verjék a szemét. Inkább tartson az illetékes hatóság a fölszólalásom miatt szemtelennek, mint a feleségem esetleg szemtelennek. S.

A helybeli postán M. J. gyakornok vagy 100 db üres levelet, pusztá kíváncsiságból elsikkasztott. A postafőnök, rábukkanván aljas eljárására, őt rögtön felfüggesztette s átadta a fenyeítő bíróságnak.

Beldy Lajos, ki magát vasúti-mérnöknek s nyug. honvéd századosnak vallja, s kit a magyar kir. belügy-ministerium rendőreleg körözött, a kulai szolgabíró-ság által elfogatván, március 28-án a zombori kir. törv. börtönébe bekísértetett. Kulán a zimonyi vasút vállalkozói s tisztái szerepelt, mint főintéző, épen javában osztogatta, mikor elesíték.

Mult számunk 117-ik lapjának 14—15. sora így olvasandó: „A mulatáshoz munka által kell készülni és a mulatásban a munkától pihenőt tartani.”

Lakatos Sándor, szegedi táncitanító, Mokry Amália k. a. nevelő intézetében április 1-től tánc- és illemiskolát nyit; mit az érdeklődő közönségnek ezennel tudtára ejtünk.

Miután az 1881. évben megejtendő országgyűlési képviselő-választás alkalmával csupán csak azon jogosultak fognak szavazhatni, kik e *folyó évben* vétettek fel a választók névjegyzékébe: kérve figyelmeztetjük tisztelt polgártársainkat, miszerint az 1874. évi XXXIII.

képeztek körülötte. A hölgy fején és nyakán vakító gyémántok ragyogtak s kis kezében értékes virágcsokrot tartott. Midőn a költő meglátta a nőt, izgatottan kérdé a vele haladó fiatal embertől „ki az?” „A Lasnay grófné, fiatal özvegy, a főrangú salonok elkenyészett kedvence,” — volt a válasz. „Kérem, mutasson be neki,” — szólt a költő, miközben arca égett s szeméifényesen ragyogtak. „Szívesen,” volt a válasz „banem kérem legyen egy kis türelemmel.”

E perében eljenzés hangzott fel, s a zene elkezdett játszani. Most belépett a házúr és mindenki sietett üdvözölni. A fiatal grófné e perben egész magányosan állt s szórakozottan tépdelte egy délvi növény leveleit. Ekkor hozzá lépett Perényivel karján a fiatal ember s bemutatá őket egymásnak, azután eltávozott.

Midőn magokra maradtak Perényi elfojtott szenvedély mondá „drága Jolán! tehát ismét találkoznunk. — Mily boldog vagyok! e pillanatért, kész volnék egész életemet föláldozni!”

„Kérem uram ön téved,” — szólalt meg jéghidegen a grófné s egy büszke tekintetű vetett a költőre. „Ne kinozzon tovább Jolán! Oh ne tagadja hogy kegyed volt az erdei tündér! Azt mondja családod? Nem! oh nem! én nem csalódom, megismertem bűbajos szeméiről melyeknek egy pillantása föl ér az egész világ kincsével!”

„Kérem uram! mérsékelje magát,” viszonzá a grófné fagyaszto gunnyal „ön vagy lábbeteg vagy különös állapotban van — s hogy ismét ily zavart ne okozzon nevétség félreismeréseivel, minden esetre jól teszi, ha távozik” Ezzel megfordult s ott hagyta a költőt nagy fájdalommal, ki minden szavát hallotta, de nem akarta elhinni.

Nem, nem, az nem lehetett, hogy az a bájos lény így tudjon vele beszélni . . . Es mégis!!! mégis!!! Mint egy örült rohant ki a termékből . . . ki a kertbe, hol lerogyott egy padra s keservesen zokogott . . . Gyönyörű nyári este volt. Az égen számtalan csillag ragyogott; és most feljött a hold, ezüst sarlója

feltűnt a fák koronája mögött . . . méla sugarai szelíden világították meg a költő dult arcát, ki könnyekkel szemében tekintett rá. Ekkor egy kéz nehezedett vállára . . . megfordult, s legkedvesebb barátja Taray Gyula állt előtte. Arcáról eltűnt a guny s szelíden nézett barátjára.

„Kedves Ernőm!” szólalt meg a részvét hangján, „mindent hallottam Az egy szívtelen aszszony, ki csak megvetést érdemel! A költő e szavakra ráborult barátja keblére s hangosan zokogott . . . „Oh istenem! kiáltá, a csalódás oly keserű! oly elviselhetetlen!”

„Igen barátom az,” szólt komolyan Taray „én is szerettem egykor és így — csalódtam Oh! mennyit szenvedtem én akkor! Azt hittem nem tudom tul élni! De látod* folytatá szomorú mosolylyal „dacoitam mindennel, — ettemtem szivemben mélyen szétzúzott boldogságomat. — Dacolj tehát te is . . . ne lágyulj el annyira . . . légy ismét erős és férfi! . . .”

A költő felemelte fejét s szívére téve kezét szólt. „Megpróbálom! Tanulok lemondani.”

A két jó barát zokogva borult egymás keblére, *Kun Barnika.*

Pattantyúk.

Szöbeszédbe elegyedt a prókator a falusi bocs-korossal és váltig magyarázta neki, milyen nehéz a sok paragrafus között az igazságot megtalálni.

— Könyvü magunknak — vág közbe a művész — írásból eltalálni az igazságot; de tessék nekünk bocs-kort szabni . . . fejbül.

Egy csinos megyei városkának keresztjén ez a furcsa aláírás diszlik:

Érettünk fölfeszítettett
1876-ban a város költségén.

Lisztlopó.

t. e. 12. §. 5. pontja — és illetőleg az 1875. évi VI. t. e. 1. §-ában foglalt intézkedésekhez képest a megelőző évi adóhátralékukat április hó 15-ig befizetni sieszenek, nehogy eme mulasztásuk folytán polgári jogaik e legszebbikének gyakorolhatásától fosztassanak meg.

Kissé elkésve bár, de mégis meg kell emlékeznünk azon nemes buzgóságról, melylyel városunk némely nagy tiszteletre méltó úrhölgye a nagyheti ajtatósságot gyönyörűen megható énekükkel iparkodtak magasabbra és lélekemelőbbre tenni. *Dalmayné-Takács Klementin* úrnő szerdán, *Tárcsaj Jozsefin*, *Vojnics Bella* úrhölgyek és *Karcázy Domonkos* úr esőtörtök s pénteken délután töltötték belkünkkel kellemes érzetekkel, meglepő színpent énekelt lamentatiójukkal. El nem mulaszthatjuk ezúttal a helybeli dalárda tisztelt tagjai irányában is meleg elismerésünkre kifejezést adni, kik a feltámadási ünnepély alatt a „Regina Coeli” Antiphonát oly szabatosággal és harmonicus összhangban énekelték, hogy a zombori jelenlévő művelt lelki közönség elbűvölve olvadt bele a Teremtő dicsőítésébe. — Eljenek!

Furcsa paszszió. Csonoplyáról értesítenek bennünket, hogy e hó 1-én esti 10 órakor a lelkeszlak ablakán át egy puskalövést intéztek a szobába, minek folytán az átelleni ajtóban 5 szem durván összevagdalt ólomdarabot találtak befürödve. — Ez alkalommal ugyan komolyabb baj nélkül esett meg a cél-főszíntnek e különös neme; de valjon nem találkozik-e ott egy erőyes kéz, mely az illetén zulkafferi sportnak a község közepén vásott könnyelműséggel üzni szokott paszszióját mindenkorra megakadályozhatná?

Husvéthétfőn az adai műkedvelők Szigeti Józsefnek „Kisértet” című 3 felv. darabját adták köztedszéssel. Nagy elismeréssel tartozunk Katona János úrnak, ki fáradhatlan buzgósága és tapintatos vezetése által az adai közönségnek ily szép, élvezetdús estét szerzett. A működő tagok derekasan megoldották feladatukat. Az est tiszta jövedelme 86 frt.

Az Adán március hó 24-én megtartott képviselői közgyűlés az utcai kövezésekre, 3500 folyó méter hosszúságban, 6 méter szélességben, összesen 21,000 mt. kocka és hasított kőburkolatra 114,000 frtot szavazott meg, melyet Ada község pénztára saját pénzkészletéből fog fedezni.

F. évi március hó 29-én a Ferenc-esatornai gépmunkások által Monostorszeghen a papírgyár helyiségében táncal egybekötött műkedvelői előadás rendezett a monostorszeghi községi iskola javára. Színre kerültek: „Szamártej” vigjáték 1 felvonásban és „Qui pro quo” 1 felvonásos német vigjáték. Az előadás sikeréről csak annyit legyen megjegyezve, miszerint a nagyszámú közönség szünni nem akaró tapsviharral és szelbnél szebb csokrokkal adott legnagyobb mértékben megelégedésének kifejezést. A felülfizetők névsora: Sztrikovits László 40 kr. Kapetanovits János, jegyző 3 frt 50 kr. Kalcsányi Laura 2 frt 80 kr. Végh Anna 2 frt. Lénárt József 40 kr. Vrányo Lajza 70 kr. Grisser Márton 40 kr. Pálch János pléb. 2 frt. Antretter Terézia 40 kr. Klett Jakab 40 kr. Boch Mária 1 frt. Gráf Mór 40 kr. Jung Antal bíró 60 kr. Floch György orvos 3 frt. László György 8 frt. Buligovits Pál 1 frt. Klett József 60 kr. Kováts Lovra 1 frt. Szeich Ferenc fer. esat. pénztárnok 1 frt 20 kr. Vitmars Tébe gépész mérnök 2 frt. Molnár Ferenc tanító 40 kr. Jung Mária 1 frt. Gansl Nándor 40 kr.

Budapest fővárosnak legújabb tökéletes és teljes térképét állította össze Borsódi Szilágyi Dezső. Aki a fővárosban az új házszámzás mellett boldogulni akar, 70 kr-ért akármelyik könyvkereskedésben megveheti s megtakarítja a drága vezetgetűt.

Az „Ország-Világ” szokásos díszes kiállításában és dús tartalommal megjelent.

A „Záravlye” c. jól szerkesztett orvosi helyi lap, jövő számától fogva horvát nyelven is megjelenik; ami életrevalóságát és pártoltatását egyformán bizonyítja.

Terményüzleti jelentés.

Végre valahára az időjárás kedvezőbb fordulatot vett; megszüntek az éjjeli fagyok és bekövetkeztek a verőfényes napok. A minapi meleg eső nagy előnyére volt a vetéseknek. Ezen körülmény, egyrészt a mérvadóbb gabnapiakról beérkezett lanyhább tudósítások másrészt, nálunk is meggyengíték a vételkedvet; a forgalom csekély és a kínálat erős, minél fogva az árak leszálltak. Miután biztos árak nehezen határozhatók, jegyzeteket nem állapíthatunk meg. *Deutsch S.*

A héten kihuzott lotto számok.

Március 27. Bécs. 20. 83. 15. 39. 85.
„ 31. Brünn. 58. 32. 42. 14. 49.
„ 27. Temesvár. 21. 5. 77. 35. 47.

Szerkesztői üzenetek.

Coradilla. Ahelyett, hogy tárcákat ír, jobb lesz, vegyen helyesirási órákat. Mert jobb, nem állani író híreben, mint tudákosan fantasztá lölgynek bizonyulni.

Ceszke. Küldeménye után az aláírás nem tekintheti költöttnek. Ha nem akar a kaptafánál maradni s megint annyi maltert szór lábszíz-szagu rigmusaira: küldjön be mindjárt egy tollseprűt is, hogy hozzá férhetők legyenek. Sokkal jobban örülnék a tollseprűnek, mint a versnek.

Beszély. Ez csak beszéd, nem beszély. Nem elég ám beszélni, de mondani is kell valamit.

Bubánat. Nekünk ilyenkor — az. Körülményesen leírt lakáscímét, ha még háborgatni mer, átadjuk a renőrségnek.

Cs. T. Z. Jón; de hiányos utemein simítani kell.

L. Ö. Ön azt hitte, hogy jelen számunk a mult számban jelent meg. Ennek terjedelmét tekintve, hibette; azonban hisztük, hogy most már nem hiszi, amit hitt. Bár volna anny új előfizetők, ahány kész cikkünk van.

Tiszapartiak. Ha a szivességek ütötte sebeket kiheverem, megörökítem nyájasságotokat fekete festékekkel.

Felölös szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.

Laptulajdonos s kiadó: Bittermann Nándor.

HIRDETMÉNY.

Az alírott bank ezennel tudatja a t. c. közönséggel, hogy
1880. évi Március hó 1-jétől

kezdve magánfelek betételeire 6%, községek, árvapénztárak, intézetek, közhasznu egyletek és testületek betételeire pedig 6 1/2% kamatot szabályszerű felmondás mellett ad. Eme kedvezményben, vagyis betéteiket 6 1/2% kamat mellett elhelyezni, magánfelek is részesülnek, hogy ha betéteiket egy évre és három havi felmondás iránt adják át a banknak.

Együttal van szerencsénk a t. c. közönség tudomására hozni, hogy hasonló kép folyó évi Március hó 1-jétől kezdve jelzálogilag biztosított váltókölcsonöket 7%, egyezer forintnál magasabb és három hónapi lejáratra szóló bankváltókat 8%, három hónál hosszabb lejáratu és ezer forintnál kisebb váltókat pedig 9% mellett számíttol le, nemkülönben, hogy az értékpapirokra adott előlegek után évenkénti 8% kamatot számít fel Azonkívül az eddig felszámítottatni szokott 20 krnyi iratdíj minden leszámított száz forint után, tekintet nélkül a lejáratu időre, továbbra is igénybe fog vétetni.

Zomborban 1880. évi február hó 17-én.

Zombori kereskedelmi és iparbank.

KUNDMACHUNG.

Die gefertigte Bank beehrt sich einem p. t. Publikum die höfliche Mittheilung zu machen, daß sie

vom 1-ten März l. J.

von Privatpartheien Einlagen mit 6%, — von Gemeinden, Waisenkassen, Instituten, Gemeinnützigen Vereinen und Korporationen aber zu 6 1/2%, pro anno gegen statutenmäßige Bedingung übernimmt. Diese Begünstigung, Einlagen zu 6 1/2% plaziren zu können, wird auch Privatpartheien eingeräumt, wenn sie sich im Voraus erklären, das eingelegte Kapital ein Jahr unfündbar bei der Bank zu belassen und dieses nur gegen dreimonatliche Kündigung beheben zu können.

Unter Einem erlaubt sich die gefertigte Bank einem geehrten Publikum zu Kenntniss zu bringen, daß sie ebenfalls vom 1-ten März l. J. Rimeffen in Realkredit mit 7%, Bankrimeffen von 3 Monate Laufzeit und von Tausend Gulden aufwärts mit 8%, und Appoints unter Tausend Gulden ö B und von über drei Monat bis zu sechs Monat Laufzeit mit 9% eskomptierte und Darlehen auf Wertpapiere zu 8%, pro anno ertheilt. Außerdem werden die bis nun berechneten Schreibgebühren von 20 kr. ö. B. nach je Hundert Eskomptvaluta ohne Unterschied der Laufzeit berechnet.

Zombor am 17-ten Feber 1880.

6-6.

Zomborer Handels- und Gewerbe-Bank.

Férfi- és női-ruhatár megnyitása.

Ezennel a n. é közönség szives tudomá ára hozom, hogy folyó évi március hó 1-én iuthelyt a fouteában SZEMZO GYULA úr házában

FÉRFI- ÉS NŐI-RUHA-RAKTÁRT

nyitottam.

A legelső posztógyárakkal közvetlen összeköttetésben vagyok, és főtörekvésem az, hogy pontos és előzékeny kiszolgálát, valamint az árúknak olcsó árak mellett eladása által, tisztelt vevőim bizalmát magamnak biztosítsam.

Üzletvezetőm Kapp József úr, kit a t. közönség, mint jeles szakembert már ismer, minden erejével törekedni fog, a ruhák kiszabása és összeállításánál a jó ízlést a divattal összhangzásba hozni

Minden megrendelésnek 24 óra alatt megfelelhetek. Különösen ajánlom még dúsan berendezett

GYERMEK- ÉS NŐI-RUHÁKBÓL ÁLLÓ RAKTÁROMAT,

és vagyok teljes tisztelettel

Zomborban 1880. év március havában

3-2

BIRNBAUM SÁNDOR.

Hirdetés.

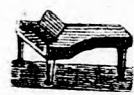
3-3

Bezdán mezővárosában az egyik segédjegyzői állomás megüresedvén, betöltésére választási határidőül folyó évi ápril hó 11-ik napjának d. e. 9 órája tüzetik ki. Ezen állomással 400 frt évi fizetés van összekötve s az azt elnyerni óhajtok a megyei szabályrendelet értelmében folszerelendő folyamodványait a fenti határidőig a községi előljárásnál nyújthatják be

Kelt Bezdánban, 1880. évi március hó 18-án.

Bosnyák János,
jegyző.

Virtz Antal,
bíró.

Egy régibb zongora jó karban, jó hanggal, kedvező feltételek mellett eladó.

Bővebb értesítést nyerhetni Jovanovics Sava úrnál.

3-3.

Zomborban, Bittermann Nándor könyvnyomdájából. 1880.

A zombori kir. törvényszék elnökétől.

230. szám.

eln. 1880

Pályázat.

A vezetésem alatti kir. törvényszék területén lévő hódásghy kir. járásbírósnál lemondás folytán üresedésbe jött és évi 300 frt fizetéssel, 40 frt lakpénzzel és 50 frt ruhailletményvel ellátott II-od osztalyu hivatalso'gai állomásra pályázat nyitattik.

Ezen állomást elnyerni óhajtok felhivatnak, miszerint életkorukat, nyelvismeretüket, ugy eddigi foglalkozásukat kitüntető, sajátkezűleg irt kérvényüket, folyó évi május hó 6-ig terjedő határidő közben alírottthoz benyujtsák

Megjegyeztetik, hogy hosszasan szolgált, és polgári alkalmazásra jogosító igazolvánnyal bíró altisztek, — az ezen ügy ágazatnál tényleges szolgálatban lévő hivatalso'zolja segéden kívül — más pályázók felett az 1873 évi II. t. c-hez képest elsőbbséggel bírnak.

Zomborban, 1880. évi március hó 18-án.

Széchényi József

kir. törvényszéki elnök.

3-2

364. sz.

1880

Parabuty községétől.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh megyébe kebelezett Parabuty községben rendszeresített segédjegyzői állomás üresedésbe jött, melynek betöltése végett f. é. ápril hó 29-én délelőtti 9 órakor Parabuty község hivatalos helyiségében a választás megtartatik —

Ezen állomás évi 400 frt készpénzbeli járandósággal van összekötve.

Pályázni szándékozók tartoznak igazolni, hogy a község jegyzői vizsgát letették, hogy a jegyzői teendőknben elegendő jártassággal bírnak, és hogy a hivatalos magyar nyelven kívül, a helyben divó német nyelvet szó és írásban értik.

A pályázati folyamodványok f. é. ápril hó 25-ig Parabuty község Előljárásnál nyújtan-dók be. —

Parabuty, 1880. március hó 28-án.

Simits Ágoston jegyző. Mürzweiler Jakob bíró. 3-1.

Van szerencsém a t. c. közönséget értesíteni, miszerint ügyvédi irodámat f. é. április hó 6-án helyben a párizsi utcában levó saját házamba teendem át.

Zomborban, 1880. március hó 20-án.

Stern Mór

köz- és váltó-ügyvéd.

3-3.

Helyiség változtatás.

Van szerencsém a t. c. közönség tudomására hozni, miszerint az

„arany ekevashoz“

cimzett vasáru és köszén üzletemet, főutcában, mely 1824 évben alapítottatott, és a volt Gergurov Mladen jelenleg pedig Stojkovits G. Zach úr házában létezik, 1880-ik évi ápril hó 1-én

Sztanimirovits Pál

úr házába helyezém át.

Együttal esedezem a nagyérdemű közönség számos látogatásáért, én pedig iparkodni fogok, hogy becses kívánalmaiknak és a belém helyezett bizalomnak az új helyiségben is mindenkor megfeleljenek.

Zomborban, 1880. évi március hóban.

Mély tisztelettel

Gergurov Dániel

vasárus az „arany ekevas“hoz.

3-2